

Ta robe de tristesse et de misère
est enfin déposée et tu es revêtu
pour toujours de la beauté et de
la gloire de ton Dieu (Bar. 5 - 1).

†

A LA CHÈRE ET PIEUSE MÉMOIRE

de Monsieur

URBAIN ANNICQ

Veuf en premières noces de Dame

PAULINE VANDYSTADT

époux de Dame

MARIE-LEONIE GEENENS

né à Renaix, le 17 mai 1886 et y retourné à la
Maison du Père le 21 août 1970, réconforté des
Secours de Notre Mère la Sainte Eglise.

La vieillesse est une couronne de dignité qu'on
trouve sur le chemin de la justice (Prov. XVI 31).

C'était un Père admirable !... Il a passé au mi-
lieu de nous toujours bon et indulgent, versant la
paix et relevant les cœurs toujours serein et dé-
voué, toujours chrétien dans la plus belle accep-
tation du mot. (Fénélon).

C'est la force de ceux qui partent de veiller sur
ceux qui restent ; c'est la consolation de ceux qui
demeurent de penser à ceux qui sont partis.
(Lacordaire).

Sa mémoire est comme un parfum de suave
odeur, son souvenir nous restera doux comme
le miel. Il est sorti de la vie, mais non de notre
vie ; pourrions nous croire mort celui qui est si
vivant en nos cœurs (St Augustin).

Ma chère épouse, mes chers enfants, petits-
enfants, arrière petits-enfants, et vous tous que
j'ai tant aimés sur terre, aimez vous les uns les
autres comme je vous ai chéris ; priez pour moi
et vivez de manière que nous puissions nous re-
trouver tous réunis éternellement au ciel.

Imp. Paul Everaert, rue des Prêtres

Ik heb gekend, dien ouden grijsgedaagden,
dien fellen, goeden, welgezinden man,
dien blijden ouderling, dien sterken onversaagden,
dien eedlen mens, dien christenen. G. Gezelle.

†

TOT ZALIG GEDACHTENIS

van de Heer

URBAIN ANNICQ

Weduwnaar in eerste huwelijk van Mevrouw

PAULINE VANDYSTADT

echtgenoot van Mevrouw

MARIE-LEONIE GEENENS

geboren te Ronse, op 17 mei 1886 en er terug-
gekeerd tot het Vaderhuis op 21 augustus 1970,
gesterkt door de Troostmiddelen onzer Moeder de
Heilige Kerk.

Hij was een man uit één stuk, stoere werker,
vast als een rots, gezond naar lichaam en ziel.
Van zijn kinderjaren af was zijn ideaal "goed zijn,
en goed doen, ... zo was hij ... en zo deed hij ...
eenvoudig weg, zonder veel omhaal."

Zo was hij als echtgenoot, vader en grootvader,
zo was hij in de omgang met zijn arbeiders, zo
was hij tegenover zijn vele vrienden : allen be-
minden hem om zijn rechtschapenheid, zijn een-
voud en zijn goedheid.

Werken en strijden hebben zijn leven geken-
merkt ook beproevingen die hem raakten in het
diepste van zijn gemoed : ontmoedigd was hij
nooit ; want het leven gaat voorbij, slechts de
beloning is eeuwig.

Mijn dierbare echtgenote, kinderen, kleinkin-
deren en achterkleinkinderen en u allen die mij
dierbaar waart, bemint eenieder zoals ik u lief
had ; zijt mij indachtig in uw gebeden, opdat wij
later, in eeuwig geluk, terug samen verenigd zou-
den zijn.

Begrafenissen, Firma J. Aelvoet.

Madame Urbain ANNICQ, née Marie-Léonie GEENENS,

Le Docteur et Madame Michel VAN ONGEVALLE-ANNICQ,
Madame Arthur SCHIETTECATTÉ-ANNICQ,

Monsieur et Madame Paul VAN ONGEVALLE-PYCKE,

Le Docteur et Madame André VAN ONGEVALLE-THEVELIN,
Le Docteur et Madame Ghislain DE VOS-VAN ONGEVALLE,
Monsieur et Madame Robert J. SCHIETTECATTÉ-LIMBOURG,
Le Docteur et Madame Yves U. SCHIETTECATTÉ-COMBES,

Catherine, Philippe et Michel VAN ONGEVALLE,

Sylvie, Isabelle et Pauline VAN ONGEVALLE,

Karin, Peter et Patrick DE VOS,

David-Arthur SCHIETTECATTÉ,

Les Familles ANNICQ, VAN GLABEKE, GEENENS, DE WOLF et VANDYSTADT,

remercient. — bedanken.

